

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3957/2566

พนักงานอัยการสำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นาย ล. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 39, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 209, ป.อ. มาตรา 210, ป.อ. มาตรา 213, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 342, ป.อ. มาตรา 343, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 3, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 5, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 7, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 25, พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 3, พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 9, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 60, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.อ. มาตรา 227

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้บัญชีธนาคาร ก. สาขาซีคอนสแควร์ เลขที่บัญชี 659-1-32XXX-X ของจำเลยที่ 4 ที่มีการรับโอนเงินจากผู้เสียหายที่ถูกหลอกลวงในคดีนี้ เป็นบัญชีเดียวกับบัญชีที่รับโอนเงินจากผู้เสียหายที่ถูกหลอกลวงในคดีหมายเลขแดงที่ 1822/2561 ของศาลจังหวัดนครสวรรค์ และจำเลยที่ 4 ถูกฟ้องเป็นจำเลยที่ 7 ในคดีดังกล่าว เรื่องความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่นและความผิดฐานฟอกเงินเช่นเดียวกับคดีนี้ก็ตาม แต่ผู้เสียหายที่ถูกหลอกลวงคดีนี้และคดีดังกล่าวเป็นคนละคนกัน และการรับโอนเงินจากผู้เสียหายทั้งสองคดีมาเข้าบัญชีธนาคารของจำเลยที่ 4 ดังกล่าวต่างวันต่างเวลากัน แม้การกระทำความผิดมีลักษณะอย่างเดียวกัน แต่สามารถแยกเจตนาในการรับโอนเงินจากผู้เสียหายแต่ละคนต่างหากจากกันได้ จึงเป็นความผิดต่างกรรมต่างวาระกัน แม้ในคดีดังกล่าวจำเลยที่ 4 ซึ่งเป็นจำเลยที่ 7 ศาลจังหวัดนครสวรรค์จะได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดไปแล้ว แต่เมื่อเป็นความผิดคนละกรรมกันกับคดีนี้ จึงถือไม่ได้ว่าคดีนี้ได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งได้ฟ้องแล้วตาม ป.วิ.อ. มาตรา 39 (4) สิทธินาคดีอาญามาฟ้องของโจทก์คดียี้ยอมไม่ระงับ จำเลยที่ 3 และที่ 4 รู้ยู่่ว่าบัญชีธนาคารของตนจะใช้เป็นแหล่งรับโอนเงินเพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดที่มาของเงินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และเมื่อมีเงินของผู้เสียหายที่ถูกหลอกลวงได้ถูกยักย้ายนำมาเข้าบัญชีซึ่งปรากฏชื่อจำเลยที่ 3 และที่ 4 เป็นเจ้าของบัญชี ย่อมถือได้ว่าจำเลยที่ 3 และที่ 4 รับโอนหรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น หรือเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นก่อนหรือหลังการกระทำความผิด มิให้ต้องรับโทษในความผิดมูลฐาน อันเป็นการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (1), 60 การที่จำเลยที่ 1 ร่วมกับพวกฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น และการแสดงตนเป็นคนอื่นโดยส่งภาพเต็มยศของพลตำรวจตรี ท. และเอกสารปลอมไปให้ผู้เสียหายทางไลน์อันเป็นการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปลอมหรือเป็นเท็จ เป็นการกระทำที่ต่อเนื่องและมีเจตนาเดียว คือเพื่อให้ได้ไปซึ่งทรัพย์สินของผู้เสียหายหรือผู้ถูกหลอกลวงอื่น ความผิดดังกล่าวตามฟ้องข้อ 2 และข้อ 4 จึงเป็นการกระทำความผิดเดียว แต่ความผิดฐานร่วมกันฟอกเงินนั้น พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการ

พอกเงิน พ.ศ. 2542 มีเจตนารมณ์ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดมูลฐานที่ได้นำเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมากระทำการในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นการพอกเงิน เพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้เป็นประโยชน์ในการกระทำความผิดต่อไปได้อีก ความผิดฐานร่วมกันพอกเงินจึงเป็นการกระทำความผิดที่เกิดภายหลังเมื่อมีการกระทำความผิดฐานอื่น ๆ สำเร็จแล้ว และเป็นความผิดอีกส่วนหนึ่งสามารถแยกเจตนาและการกระทำต่างจากการกระทำความผิดฐานอื่นนั้นได้ ความผิดฐานร่วมกันพอกเงินตามฟ้องข้อ 3 จึงเป็นความผิดอีกกรรมหนึ่ง ที่ศาลอุทธรณ์ปรับบทลงโทษจำเลยที่ 1 ฐานร่วมกันพอกเงินเป็นกรรมเดียวกับความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น และฐานร่วมกันนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปลอมหรือเป็นเท็จนั้นเป็นการไม่ถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยให้ถูกต้องได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 92, 209, 210, 213, 341, 342, 343 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการพอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3 (3), 5, 9, 60 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 3, 5, 7, 25 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 3, 14 กับให้จำเลยทั้งสี่คืนหรือชดใช้เงินที่ยังไม่ได้คืน 2,727,759.11 บาท แก่ผู้เสียหาย เพิ่มโทษจำเลยที่ 2 ตามกฎหมาย นับโทษของจำเลยที่ 2 ในคดีนี้ต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ อ.3708/2561 ของศาลอาญา และนับโทษของจำเลยที่ 3 ในคดีนี้ต่อจากโทษในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 608/2561 ของศาลชั้นต้น และในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.995/2562 ของศาลจังหวัดนครสวรรค์ จำเลยที่ 1 ให้การปฏิเสธ แต่เมื่อสืบพยานโจทก์ไปบ้างแล้ว จำเลยที่ 1 ขอลงคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพ จำเลยที่ 2 ให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษและนับโทษต่อ จำเลยที่ 3 ให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษต่อ จำเลยที่ 4 ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 209 วรรคแรก, 210 วรรคแรก, 213, 343 วรรคสอง ประกอบมาตรา 342 (1) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 5, 7, 25 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการพอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 9, 60 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14 (1) ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 เฉพาะความผิดฐานร่วมกันเป็นอั้งยี่ ฐานร่วมกันเป็นช่องโจร ฐานร่วมกันพอกเงิน และฐานร่วมกันมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 8 ปี ฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น และฐานร่วมกันนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปลอมหรือเป็นเท็จ เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 6 ปี จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานร่วมกันมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ จำคุก 4 ปี ฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น จำคุก 3 ปี รวมจำคุก 7 ปี จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 209 วรรคแรก, 210 วรรคแรก พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 5, 25 การกระทำของจำเลยที่ 2 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 8 ปี เพิ่มโทษจำเลยที่ 2 หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุก 10 ปี 8 เดือน และให้นับโทษจำคุกของจำเลยที่ 2 ในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 2 ในคดีหมายเลขแดงที่ อ.3708/2561 ของศาลอาญา และให้จำเลยที่ 1 คืนหรือชดใช้เงินที่ยังไม่ได้คืนจำนวน 2,727,759.11 บาท แก่ผู้เสียหาย ให้ยกฟ้องจำเลยที่ 3 และที่ 4 ค่าขออื่นให้ยก โจทก์และจำเลยที่ 2 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 1 และที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 209 วรรคแรก, 210 วรรคแรก, 213, 343 วรรคสอง ประกอบมาตรา 342 (1) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 จำเลยที่ 1 มาตรา 5, 7, 25 จำเลยที่ 2 มาตรา 5, 25 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 จำเลยที่ 1 มาตรา 5 (1) (2) (3), 9 วรรคหนึ่งและวรรคสอง, 60 จำเลยที่ 2 มาตรา 5 (1) (2) (3), 60 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14 วรรคหนึ่ง (1) ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 1 และที่ 2 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำเลยที่ 1 ผิดฐานร่วมกันเป็นอั้งยี่ ฐานร่วมกันเป็นช่องโจร ฐานร่วมกันมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติและฐานร่วมกันสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน จำเลยที่ 2 ฐานร่วมกันเป็นอั้งยี่ ฐานร่วมกันเป็นช่องโจร และฐานร่วมกันมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษจำเลยที่ 1 และที่ 2 ฐานร่วมกันมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำเลยที่ 2 จำคุก 8 ปี ฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น ฐานร่วมกันนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปลอมหรือเป็นเท็จ และฐานร่วมกันฟอกเงิน เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษจำเลยที่ 1 และที่ 2 ฐานร่วมกันฟอกเงิน ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำเลยที่ 2 จำคุก 6 ปี เพิ่มโทษจำเลยที่ 2 หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 ฐานมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นจำคุก 10 ปี 8 เดือน ฐานร่วมกันฟอกเงิน เป็นจำคุก 8 ปี รวมจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 18 ปี 8 เดือน และให้จำเลยที่ 2 ร่วมกับจำเลยที่ 1 คืนหรือชดใช้เงินที่ยังไม่ได้คืนจำนวน 2,727,759.11 บาท แก่ผู้เสียหาย โทษในส่วนของจำเลยที่ 1 และนอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์และจำเลยที่ 2 ฎีกา โดยอัยการสูงสุดรับรองให้โจทก์ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ เบื้องต้นตามคำพิพากษาศาลล่างทั้งสองและที่คู่ความไม่ได้โต้เถียงกันในชั้นนี้ว่า วันที่ 27 พฤศจิกายน 2560 เวลาประมาณ 16 นาฬิกา นางสาวนากิซะ ผู้เสียหายได้รับสายโทรศัพท์เสียง

ผู้ชายแจ้งว่าผู้เสียหายเป็นหนี้บัตรเครดิต เมื่อผู้เสียหายบอกว่าไม่มีบัตรเครดิต ชายคนดังกล่าวได้โอนสายให้คุยกับชายอีกคนอ้างว่าชื่อร้อยตำรวจโททินกร พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองบึงกาฬ เจ้าของคดี และขอเลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้เสียหาย ผู้เสียหายไม่ให้ ชายดังกล่าวแจ้งให้ผู้เสียหายโทรศัพท์ไปยังหมายเลข 1133 เพื่อตรวจสอบหมายเลขที่โทรมา ผู้เสียหายโทรศัพท์ตรวจสอบพบว่าหมายเลขที่โทรมาตรงกับหมายเลขโทรศัพท์ของสถานีตำรวจภูธรเมืองบึงกาฬ ยกเว้นตัวเลขหลักหน่วยเพียงตัวเดียว มีการโอนสายต่อไปให้คุยกับผู้หญิงที่อ้างว่าเป็นเจ้าพนักงานตำรวจหญิงขอเลขบัตรประจำตัวประชาชนและเลขบัญชีธนาคารของผู้เสียหาย อ้างว่ามีคนร้ายคดียาเสพติดและฟอกเงินโอนเงิน 2,000,000 บาท ไปยังบัญชีธนาคารของผู้เสียหาย ให้ผู้เสียหายเคลียร์เงินในบัญชีให้เป็นศูนย์เพื่อตรวจสอบ และโอนสายต่อไปให้ชายอีกคนซึ่งอ้างตัวว่าเป็นพลตำรวจตรีทิวา และขอเลขบัตรประจำตัวประชาชนและเลขบัญชีธนาคารกับให้เพิ่มเพื่อนในแอปพลิเคชันไลน์ผู้เสียหาย หลังจากเพิ่มเพื่อนแล้วปรากฏชื่อบัญชีไลน์ สก.อ. บึงกาฬ มีการส่งข้อความ เอกสารปลอม และใช้ภาพถ่ายเต็มยศของพลตำรวจตรีทิวา หลอกหลวงให้ผู้เสียหายโอนเงินไปยังบัญชีธนาคาร 6 บัญชี เพื่อตรวจสอบบัญชีของผู้เสียหาย เสร็จแล้วจะคืนเงินให้ ผู้เสียหายโอนเงินหรือนำเงินสดไปเข้าบัญชีธนาคารตามที่ได้รับแจ้งหลายครั้ง จำนวน 6 บัญชีของนางสาววิณา นายประดิษฐ์ นายวิรัชธนา นางจารุณี นายภูริณัฐ และนางสาวณัฐชนก รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 2,938,060 บาท หลังจากนั้นผู้เสียหายมารู้ตัวว่าถูกหลอกหลวง และวันที่ 29 พฤศจิกายน 2560 เวลาประมาณ 17 นาฬิกา ผู้เสียหายไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อร้อยตำรวจเอกกิตติศักดิ์ พนักงานสอบสวนให้ทำการตรวจสอบอายัดบัญชีธนาคารที่ผู้เสียหายโอนเงินไปและได้เงินคืนแก่ผู้เสียหายจำนวน 210,300.89 บาท โดยเจ้าของบัญชีธนาคารทั้งหกบัญชีดังกล่าวให้การว่าได้รับค่าจ้างเปิดบัญชีธนาคารบัญชีละ 3,000 บาท และเจ้าของบัญชีธนาคาร 3 ใน 6 บัญชี ส่งมอบบัญชีธนาคารและบัตรเอทีเอ็มให้แก่จำเลยที่ 1 และเงินบางส่วนของผู้เสียหายถูกโอนต่อไปยังบัญชีธนาคารของจำเลยที่ 3 และที่ 4 ซึ่งรับจ้างเปิดบัญชีเช่นเดียวกัน โดยเมื่อเปิดบัญชีแล้วจำเลยที่ 3 ส่งมอบบัญชีธนาคารและบัตรเอทีเอ็มให้แก่จำเลยที่ 1 และเงินบางส่วนของผู้เสียหายถูกโอนต่อไปยังบัญชีธนาคารของจำเลยที่ 3 และที่ 4 ซึ่งรับจ้างเปิดบัญชีเช่นเดียวกัน โดยเมื่อเปิดบัญชีแล้วจำเลยที่ 3 ส่งมอบบัญชีธนาคารและบัตรเอทีเอ็มให้แก่จำเลยที่ 1 และกลุ่มคนร้ายที่ทำหน้าที่ถอนเงินได้ใช้บัตรเอทีเอ็มของจำเลยที่ 3 และที่ 4 เบิกถอนเงินจากบัญชีธนาคารของจำเลยที่ 3 และที่ 4 ดังกล่าวภายในหรือนอกประเทศ และจากการสืบสวนทราบว่าแก๊งคอลเซ็นเตอร์ที่หลอกหลวงผู้เสียหายอยู่ที่เมืองคูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ พันตำรวจเอกสรารุณ กับพวกได้เดินทางไปประสานงานกับเจ้าพนักงานตำรวจเมืองคูไบ และสามารถจับกุมคนไทยได้ 22 คน คนได้หวั่น 1 คน พร้อมยึดอุปกรณ์โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ และเอกสารต่าง ๆ ส่งกลับมาดำเนินคดีในประเทศไทย นายฐเดชหรือเป๊ปปี้เป็น 1 ใน 22 คนไทยที่ถูกจับซึ่งเคยร่วมงานกับจำเลยที่ 2 ในแก๊งคอลเซ็นเตอร์ที่ประเทศกัมพูชา ได้รับเงินเดือน 20,000 บาท และค่าตอบแทนเป็นเงินร้อยละ 3 ของเงินที่หลอกหลวงมาได้ และทั้งสองคนเคยเดินทางไปประเทศมาเลเซียด้วยกัน โดยนายฐเดชเดินทางไปร่วมงานกับแก๊งคอลเซ็นเตอร์ที่ประเทศมาเลเซีย หลังจากกลับจากประเทศมาเลเซีย นายฐเดชเดินทางไปทำงานกับแก๊งคอลเซ็นเตอร์ที่เมืองคูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ส่วนจำเลยที่ 2 ไม่พบประวัติการเดินทางไปสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 ว่า จำเลยที่ 2 ร่วมกับพวกกระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์หรือไม่ ปัญหานี้โจทก์มีร้อยตำรวจเอกกิตติศักดิ์ พนักงานสอบสวนเบิกความประกอบคำให้การชั้นสอบสวนของนายฐเดชหรือเป๊ปปี้ ซึ่งให้การไว้ในวันที่ 2 เมษายน 2561 ต่อหน้าทนายความว่า จำเลยที่ 2 เป็น

ผู้ชักชวนให้ไปทำงานกับแก๊งคอลเซ็นเตอร์ที่เมืองคูไบ โดยนายฐเดชให้การยืนยันสองครั้งก่อนให้การชั้นสอบสวนเพิ่มเติมเมื่อวันที่ 25 และวันที่ 28 พฤษภาคม 2561 แต่นายฐเดชพยานโจทก์เบิกความต่อศาลว่านายพลสิษฐ์หรือป้าแทน นายณฐพงศ์หรือเกื้อ และนายสมชาย เป็นคนแจ้งให้พยานไปทำงานที่เมืองคูไบ ไม่ใช่จำเลยที่ 2 เมื่อคำให้การดังกล่าวของนายฐเดชไม่มีรายละเอียดอื่นใดที่เกี่ยวกับจำเลยที่ 2 อีก ทั้งพันตำรวจเอกสรารุท พยานโจทก์เบิกความว่า แม่บ้านที่ทำงานที่แก๊งคอลเซ็นเตอร์เมืองคูไบบอกว่าจำเลยที่ 2 เป็นคนชักชวนหาคนมาทำงานที่เมืองคูไบ แต่ตามคำให้การในชั้นสอบสวนของแม่บ้านทั้งสามคนคือ นางสาวสมพิศ นางสาวลัดดาวัลย์ และนางสาวตามใจ กลับไม่ปรากฏว่าได้ให้การถึงจำเลยที่ 2 แต่อย่างใด โดยเฉพาะนางสาวสมพิศและนางสาวลัดดาวัลย์ให้การว่า นายฐเดชและนายสมชาย หรือนายฉี เป็นคนชักชวนพยานทั้งสองไปทำงานที่เมืองคูไบ นอกจากนี้พันตำรวจเอกสรารุทพยานโจทก์เบิกความตอบถามถึงว่า นอกจากนายฐเดชให้การว่าจำเลยที่ 2 ชักชวนนายฐเดชให้เข้าร่วมแก๊งคอลเซ็นเตอร์ที่เมืองคูไบแล้ว นายเกริกฤทธิ์ก็ให้การเช่นกันด้วย ซึ่งโจทก์มิได้นำนายเกริกฤทธิ์มาเป็นพยานต่อศาล ทั้งตามคำให้การในชั้นสอบสวนของนายเกริกฤทธิ์ลงวันที่ 2 เมษายน 2561 ที่โจทก์ส่งศาล นายเกริกฤทธิ์กลับให้การว่า นายกอบเกื้อชักชวนนายเกริกฤทธิ์ให้มาทำงานที่เมืองคูไบ ไม่ใช่จำเลยที่ 2 คดีนี้จำเลยที่ 2 ให้การชั้นสอบสวนปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหาว่าไม่เคยชักชวนผู้ใดให้ไปทำงานกับแก๊งคอลเซ็นเตอร์ที่เมืองคูไบ โดยให้การยอมรับว่าเคยไปทำงานกับแก๊งคอลเซ็นเตอร์ที่ประเทศกัมพูชาและประเทศมาเลเซีย โดยนายพลสิษฐ์กับนายฐเดชและนายณฐพงศ์ ชักชวนไป และเมื่อจำเลยที่ 2 ถูกฟ้องกล่าวหาว่ามีส่วนร่วมแก๊งคอลเซ็นเตอร์ในประเทศฟิลิปปินส์ในข้อหาความผิดฐานเป็นอั้งยี่ เป็นช่องโจร มีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ และฉ้อโกง ตามคดีหมายเลขดำที่ อ.3190/2561 ของศาลอาญา จำเลยที่ 2 ก็ให้การรับสารภาพ ซึ่งศาลได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยที่ 2 ตามคดีหมายเลขแดงที่ อ.3708/2561 ของศาลอาญา คดีถึงที่สุดตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์แล้ว โดยได้ความจากร้อยตำรวจเอกกิตติศักดิ์พยานโจทก์เบิกความว่า แก๊งองค์กรอาชญากรรมที่จำเลยที่ 2 ถูกจับและดำเนินคดีต่อศาลอาญาดังกล่าวเป็นคนละองค์กรคนละความผิดกับคดีนี้ และไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 เคยเดินทางไปสหรัฐอเมริกาหรืออเมริกา พยานหลักฐานของโจทก์เท่าที่นำสืบมาจึงไม่มั่นคงพอที่จะรับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าจำเลยที่ 2 กระทำความผิดคดีนี้ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ และเมื่อมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยที่ 2 กระทำความผิดคดีนี้หรือไม่ จำต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้จำเลยที่ 2 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227 วรรคสอง ที่ศาลอุทธรณ์ลงโทษจำเลยที่ 2 มานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย คดีนี้ไม่ต้องวินิจฉัยฎีกาของโจทก์ที่ขอให้เรียงกระทงลงโทษในความผิดของจำเลยที่ 2 ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังขึ้น ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ประการแรกว่า จำเลยที่ 3 และที่ 4 ร่วมกับพวกกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ ก่อนอื่นเห็นสมควรวินิจฉัยคำแก้ฎีกาของจำเลยที่ 4 ที่ว่า สิทธิภาคีอาญามาฟ้องของโจทก์คดีนี้ระงับไปเพราะได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดของจำเลยในคดีนี้แล้วตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดนครสวรรค์ คดีหมายเลขแดงที่ 1822/2561 หรือไม่ เห็นว่า แม้บัญชีธนาคาร ก. สาขาซีคอนสแควร์ เลขที่บัญชี 659-1-32XXX-X ของจำเลยที่ 4 ที่มีการรับโอนเงินจากผู้เสียหายที่ถูกหลอกลวงในคดีนี้ เป็นบัญชีเดียวกับบัญชีที่รับโอนเงินจากผู้เสียหายที่ถูกหลอกลวงในคดีหมายเลขแดงที่ 1822/2561 ของศาลจังหวัดนครสวรรค์ และจำเลยที่ 4 ถูกฟ้องเป็นจำเลยที่ 7 ในคดีดังกล่าว เรื่องความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่นและความผิดฐานฟอกเงิน

เช่นเดียวกับคดีนี้ก็ตาม แต่ผู้เสียหายที่ถูกหลอกลวงคดีนี้และคดีดังกล่าวเป็นคนละคนกัน และการรับโอนเงินจากผู้เสียหายทั้งสองคดีมาเข้าบัญชีธนาคารของจำเลยที่ 4 ดังกล่าวต่างวันต่างเวลา กัน แม้การกระทำความผิดมีลักษณะอย่างเดียวกัน แต่สามารถแยกเจตนาในการรับโอนเงินจากผู้เสียหายแต่ละคนต่างหากจากกันได้ จึงเป็นความผิดต่างกรรมต่างวาระกัน แม้ในคดีดังกล่าว จำเลยที่ 4 ซึ่งเป็นจำเลยที่ 7 ศาลจังหวัดนครสวรรค์จะได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดไปแล้ว แต่เมื่อเป็นความผิดคนละกรรมกันกับคดีนี้ จึงถือไม่ได้ว่าคดีนี้ได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งได้ฟ้องแล้วตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (4) สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์คดีนี้ย่อมไม่ระงับ คำแก้ฎีกาของจำเลยที่ 4 ฟังไม่ขึ้น ปัญหาตามฎีกาของโจทก์ที่ว่า จำเลยที่ 3 และที่ 4 ร่วมกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ นั้น เห็นว่า คดีนี้นอกจากโจทก์มีพยานตำรวจ เอกสราวุธและพยานตำรวจตรีวัฒนา เป็นพยานเบิกความได้ว่า ความว่า จากการสืบสวนได้ความว่า จำเลยที่ 3 และที่ 4 เป็นเจ้าของบัญชีธนาคารซึ่งเป็นบัญชีม้าแล้ว 2 แล้วรับโอนเงินจากบัญชีม้าแล้ว 1 ซึ่งเป็นบัญชีธนาคารที่ได้รับเงินหรือรับโอนเงินจากผู้เสียหายโดยตรงแล้ว โจทก์ยังมี ร้อยตำรวจเอกกิตติศักดิ์ พนักงานสอบสวนมาเบิกความประกอบคำให้การในชั้นสอบสวนของจำเลยที่ 3 และที่ 4 ซึ่งแม้จำเลยที่ 3 ได้ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวน โดยเนื้อหาในคำให้การของจำเลยที่ 3 ดังกล่าวตรงกับคำเบิกความของจำเลยที่ 3 ต่อศาลว่า จำเลยที่ 3 รับจ้างจากนายจิรวัตรหรือเก่ง และนายทอมมี เปิดบัญชีธนาคาร 2 บัญชี ได้รับค่าจ้างบัญชีละ 3,000 บาท แล้วจำเลยที่ 3 มอบบัญชีธนาคารพร้อมบัตรเอทีเอ็มและซิมการ์ดโทรศัพท์เพื่อสมัครอินเทอร์เน็ตแบงก์กิ้งให้แก่ นายจิรวัตรและนายทอมมีไปโดยจำเลยที่ 3 ทราบจากบุคคลทั้งสองว่านายทอมมีจะนำไปใช้ในการเล่นหุ้น แต่จำเลยที่ 3 ให้การไว้ในชั้นสอบสวนในคดีที่นางรัตนากับพวกเป็นผู้ต้องหา ตามคำให้การในชั้นสอบสวนลงวันที่ 1 ธันวาคม 2560 ซึ่งให้การไว้ก่อนคดีนี้เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2562 ว่า จำเลยที่ 3 เปิดบัญชีธนาคารถึง 5 บัญชี ให้นายจิรวัตรและนายทอมมีเพื่อใช้ในการหลอกลวงคนไทยด้วยวิธีคอลเซ็นเตอร์ โดยได้รับค่าตอบแทนเปิดบัญชีธนาคารบัญชีละ 3,500 บาท ส่วนจำเลยที่ 4 ให้การปฏิเสธในชั้นสอบสวนและเบิกความต่อศาลตรงกันว่า จำเลยที่ 4 ขณะนั้นเรียนที่วิทยาลัยเทคโนโลยี ก. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาบริหารธุรกิจ นางสาวอุษณีย์ เพื่อนนักศึกษาเรียนอยู่ที่วิทยาลัยเดียวกันชักชวนให้เปิดบัญชีธนาคารโดยจะให้ค่าตอบแทนบัญชีละ 2,500 บาท จำเลยที่ 4 ยากได้เงินจึงยินยอมเปิดบัญชีธนาคาร 2 บัญชี และทำบัตรเอทีเอ็มและซิมการ์ดเพื่อสมัครอินเทอร์เน็ตแบงก์กิ้งให้นางสาวอุษณีย์ไปโดยไม่สนใจว่าจะนำไปใช้อย่างไรเพื่อการใด พฤติการณ์เช่นนี้เชื่อว่าจำเลยที่ 3 และที่ 4 รู้ยู่ว่าบัญชีธนาคารของตนดังกล่าวจะใช้เป็นแหล่งรับโอนเงินเพื่อชักชวนหรือปกปิดที่มาของเงินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้น และเมื่อมีเงินของผู้เสียหายที่ถูกหลอกลวงได้ถูกยกย้ายนำมาเข้าบัญชีซึ่งปรากฏชื่อจำเลยที่ 3 และที่ 4 เป็นเจ้าของบัญชี ย่อมถือได้ว่าจำเลยที่ 3 และที่ 4 รับโอนหรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อชักชวนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น หรือเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นก่อนหรือหลังการกระทำความผิด มิให้ต้องรับโทษในความผิดมูลฐาน อันเป็นการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (1), 60 ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาต้องตามกันมาให้ยกฟ้องจำเลยที่ 3 และที่ 4 นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ 3 และที่ 4 กระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน ทั้งมิใช่เป็นผู้ได้ไปซึ่งทรัพย์สินหรือเงินของผู้เสียหาย จำเลยที่ 3 และที่ 4 จึงไม่ต้องรับผิดคดีหรือชดใช้เงินแก่ผู้เสียหาย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นบางส่วน คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตาม

ฎีกาของโจทก์ประการสุดท้ายว่า ความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น ฐานร่วมกันฟอกเงิน และฐานร่วมกันนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปลอมหรือเป็นเท็จ ตามฟ้องข้อ 2 ถึงข้อ 4 เป็นความผิดต่างกรรมต่างวาระกันหรือไม่ เห็นว่า การที่จำเลยที่ 1 ร่วมกับพวกฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น และการแสดงตนเป็นคนอื่นโดยส่งภาพเต็มยศของพลตำรวจตรีทิวาและเอกสารปลอมไปให้ผู้เสียหายทางไลน์อันเป็นการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปลอมหรือเป็นเท็จ เป็นการกระทำที่ต่อเนื่องและมีเจตนาเดียว คือเพื่อให้ได้ไปซึ่งทรัพย์สินของผู้เสียหายหรือผู้ถูกหลอกลวงอื่น ความผิดดังกล่าวตามฟ้องข้อ 2 และข้อ 4 จึงเป็นการกระทำความผิดเดียว แต่ความผิดฐานร่วมกันฟอกเงินนั้น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มีเจตนารมณ์ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดมูลฐานที่ได้นำเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมากระทำการในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นการฟอกเงิน เพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้เป็นประโยชน์ในการกระทำความผิดต่อไปได้อีก ความผิดฐานร่วมกันฟอกเงินจึงเป็นการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นภายหลังเมื่อมีการกระทำความผิดฐานอื่น ๆ สำเร็จแล้ว และเป็นความผิดอีกส่วนหนึ่งสามารถแยกเจตนาและการกระทำต่างจากการกระทำความผิดฐานอื่นนั้นได้ ความผิดฐานร่วมกันฟอกเงินตามฟ้องข้อ 3 จึงเป็นความผิดอีกกรรมหนึ่ง ต่างกรรมกับความผิดตามฟ้องข้อ 2 และข้อ 4

ฎีกาของโจทก์ส่วนนี้ฟังขึ้น ที่ศาลอุทธรณ์ปรับบทลงโทษจำเลยที่ 1 ฐานร่วมกันฟอกเงินเป็นกรรมเดียวกับความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น และฐานร่วมกันนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปลอมหรือเป็นเท็จนั้นเป็นการไม่ถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยให้ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 อนึ่ง ที่ศาลอุทธรณ์ปรับบทความผิดของจำเลยที่ 1 ฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง เป็นความผิดกรรมเดียวกับความผิดฐานร่วมกันเป็นอั้งยี่ ฐานร่วมกันเป็นซ่องโจร และฐานร่วมกันมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้นเป็นการไม่ถูกต้อง เพราะเมื่อจำเลยที่ 1 ได้ร่วมกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันแล้ว ความผิดฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงินย่อมเคลื่อนกลืนไปกับความผิดฐานร่วมกันฟอกเงินแล้ว รวมทั้งบทความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 213 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 9 วรรคสอง อันเป็นความรับผิดในทางอาญาสำหรับการกระทำของผู้อื่น ที่ศาลอุทธรณ์ปรับบทความผิดดังกล่าวของจำเลยที่ 1 มาด้วยนั้นเป็นการไม่ถูกต้อง และเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยให้ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 พินิจพิจารณาเห็นว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 209 วรรคแรก, 210 วรรคแรก, 343 วรรคสอง ประกอบมาตรา 342 (1) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 5, 7, 25 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (1) (2) (3), 60 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14 วรรคหนึ่ง (1) ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ความผิดฐานร่วมกันเป็นอั้งยี่ ฐาน

ร่วมกันเป็นช่องโง่ และฐานร่วมกันมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 8 ปี ฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น และฐานร่วมกันนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปลอมหรือเป็นเท็จ เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น จำคุก 2 ปี ส่วนความผิดฐานร่วมกันฟอกเงิน จำคุก 6 ปี ลดโทษให้กระหนาบหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานร่วมกันมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ คงจำคุก 4 ปี ฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น คงจำคุก 1 ปี และฐานร่วมกันฟอกเงิน จำคุก 3 ปี รวมจำคุก 8 ปี จำเลยที่ 3 และที่ 4 มีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (1), 60 จำคุกคนละ 1 ปี ยกฟ้องจำเลยที่ 2 และยกคำขอที่ให้จำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 คืนหรือชดใช้เงินแก่ผู้เสียหาย นับโทษจำเลยที่ 3 ต่อจากโทษของจำเลยที่ 3 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 608/2561 ของศาลชั้นต้น และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.995/2562 ของศาลจังหวัดนครสวรรค์ นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

สมชัย ทิฆามูตมาร · อำนาจ โชติชะวารานนท์ · วรพงศ์ มนตรีกุล ณ อยู่ธยา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3957/2566>